

DE FORA VINGUEREN QUE DE CASA ENS TRAGUEREN

La policia treu de casa a la propietària del pis

Als homes de lletra satírica guardonats, com és el cas, ens desplau escriure notícies com aquesta. El nostre mèrit és treure punta a una informació d'agència neutre, força mal redactada i, generalment, d'aterridores conseqüències. El cas d'aquesta noia desnonada, no té res de tot això. El mateix fet ja porta la punta posada i la conya incorporada.

Imagineu una dona que estalvia com una formigueta i quan arriba a la trentena compleix el somni de la seva vida: poder deixar de viure amb els pares i tenir pis propi per a compartir amb la parella. Quina gatzara, quina alegria! Tot just fa un mes els hi van donar les claus i ells van entregar fortuna, hipoteca i ànima al notari. Dedica ella els caps de setmana a buscar un detall pel darrera de la porta, un aplic pel passadís, aquella cantonera que veia camí de la feina i que amb el temps ha passat de moda, però que li agrada igualment.

Aquesta noia està estirada sobre el nou sofà amb els peus a fora per no embrutar-lo, escolta música que surt del nou aparell estèreo encara sense pols i rossega una galeta, que s'ha posat sencera a la boca per no fer molles. La parella descansa al llit. Aleshores, del balcó, en surt un raig de llum... No és un miracle, però la seva vida tomba i tomba i tomba.

És la policia que crida, la redueixen contra la paret i segueixen cridant fins a despertar la parella. Els han confós amb okupes. Estan segurs que són okupes. Aquests no mereixen ni viure. La policia no s'equivoca mai.

Protesten, volen ensenyar els papers de la propietat, però no els hi permeten. Tenen pressa. La policia sempre té pressa. Salvaguardar els ciutadans és una feinada. Alguna cosa faria o diria la noia perquè, una vegada fora del pis, no la deixen lliure després de convidar-la a un tallat. A ella se l'enduen a Comissaria. Alguna cosa devia fer la noia, perquè tampoc ara la deixen anar. La noia passa la nit a Comissaria, però gairebé no dorm perquè enyora el llit del pis nou i potser també la parella.

L'endemà solucionen el cas. La policia que va entrar pel balcó no es presenta a demanar disculpes. Tenen feina. Salvaguardar la ciutadania és una bona feinada.

L'única raó plausible del desori és que tot això va passar a Carabanchel i allí, ja se sap, ha d'anar la policia amb quatre ulls.

